

KAKO OPROSTITI?

joi, 13 martie 2014

{xtypo_quote} Stanje mrÅ¾nje i neprijateljstva je nenormalno. U starim kulturama ljudi su traÅ¾ili izlaz u izjednaÅavanju zla i mrÅ¾nje. {/xtypo_quote}

To je onaj zakon ‘oko za oko, zub za zub’. Taj zakon je star ali s vrlo visokim nivoom pravednosti. Treba priznati da se osveta događ'a puno radikalnije : na jednu nepravednu riječ reće se višće uvredljivih riječi, za jedno oko skida se glava.

Tako se događ'aju zloćini protiv ĀovjeĀanstva. To je kad se ne ubija samo vojnike nego sve one koji su im rodbina. Kad je pitanje odnosa prema zlu onda ne vrijedi poslovice da se klin izbija klinom.

Zlo se ne dokida zlom nego se samo povećava. Potrebno je postati svjestan ove istine. Potrebno je u sebi imati ljubav da bi se moglo nadići sukobe i zlo.

Tko je postao prebivalićte Boga, u kome je ‘proradila’ ljubav (i malko pamet) taj nema neprijatelje! Razlikuje grećnika i grijeh, zlo i zloćinca. Svi mi i grećnici (poćinjemo zlo) i pravednici (ljubimo dobro). Isusov poziv sve ljude poziva da se viće otvore prema dobru, da ono dobro prije vide nego li zlo, onu Boćju sliku koju ni grijeh nije porućio. Iz ovog stava proizlazi krćansko neprihvaćanje smrtno osude, kao ni bilo koje drugo ubojstvo. Āživot ljudski nadilazi kompetenciju drugih ljudi, pa i samog nosioca Āivota.

Da bi Āovjek ljubio i ‘neprijatelja’ nućno je da u sebi naće tome ‘razlog’. Neke daje i Isus razlog: dobrota Boćja prema ljudima bez obzira jesu li dobri ili zli. Sunce (izvor Āivota) sije nad svima, kić;a (takoćer znak rasta Āivota) pada na sve ljude. Nitko nije zaslućio da ga se voli.

Moćemo reći da je u sve ljude posijano sjeme ljubavi, a ljudi mogu to sjeme prigućiti da ne izraste i ne donese plod. Vuku je naravno da grize, ali zato to nije naravno ‘kultiviranom’ Āovjeku. Tako isto je normalno mrziti neprijatelja na ‘nićoj razini naravi’, ali je takoćer normalno i opraćanje onome tko je krćten i dobar.

Zar tako ne Āine i pogani, isto istim... Ljubiti, prihvaĀati
(na duhovnoj razini) neprijatelja ni u kojem sluĀaju ne znaĀi prekršiti
pravdu i zaboraviti prostiju!

Ako se nekome oprašta time ga se ne oslobaĀa da ispravi
štetu, dapaĀe, njemu ljubav omoguĀuje da ispravi svoje zlo i da otkloni
Āine koji su stvarali neprijateljstvo. Isusov je cilj da se od
neprijatelja stvori prijatelja.

Kao što smo kao ljudi pozvani da se kultiviramo, tako smo
pozvani i da svoju narav oplemenimo, da ju uzdignemo iznad ‘Āivotinjske
naravi’ jer je naša narav proĀeta duhom u kojem prebiva Bog. Ljudi su
hram BoĀji, kako reĀe sv. Pavao. Nekada smo poboĀniji prema kamenim
hramovima i pjesmicama nego li prema Āivim hramovima, ljudima.

Govor je o duhovnoj ljubavi, a ne o emocionalnoj koja je
trenutna i vrlo promjenjiva i kratka: sad te lam sad te nelam. Emocije
se smire, a duh ostaje i ljubi. I u svim ljudima prepoznaje BoĀju
sliku.

Dr. theol. Davor Lucacela